

Skat paa Merindkomst, foranlediget ved Krigskonjunkturerne. „Udvalget har“ — hedder det videre — „ikke været tilfreds med den Afgørelse, som dette Spørgsmaal fik i Fjor. . . . Udvalget har ogsaa været enig i, at idet man i Aar udvider Antallet af de Personer, som kommer ind under Loven, til det mangedobbelte, vil der indkomme et tilsvarende højere Antal Klager. Flertallet har derfor været stemt for at fastholde Løvforslagets Form som en almindelig Merindtægtsskat, uanset hvorfra Merindtægten stammede, uagtet man ikke var blind for, at man derved kunde komme til at begaa visse mindre Uretfærdigheder. Man skønnede imidlertid, at dette at have Merindtægt i disse for det store Forbrugerspublikum saa svære Tider, hvor Forbrugernes Købeevne er reduceret med op imod $\frac{1}{3}$, var i sig selv en saa stor Begunstigelse for den enkelte Borger, at selv om saadanne Merindtægter undtagelsesvis maatte vise sig at hidrøre fra Aarsager, der kunde synes at være uafhængige af Krigskonjunkturer, saa vilde disse utvivlsomt ganske spredte og yderst faa Tilfælde ikke berettigede til at ændre Forslaget paa dette Omraade, idet man maatte være sig bevidst, at Loven derved vilde blive saa besværlig for Skattemyndighederne at arbejde efter, at dens praktiske Gennemførelighed kunde støde paa uoverstigelige Vanskeligheder for Administrationen. For at imødekomme andre Medlemmer af Udvalget, som absolut vilde have Forslaget ændret paa dette Punkt — se straks ndfr. — har man ved Samraad med Finansministeren forsøgt at finde en Form, der kunde tilfredsstille alle Udvalgets Medlemmer i Forventning om at kunne opnaa en Fællesindstilling fra Udvalget. Dette er imidlertid mislykkedes, idet alene Flertallet har kunnet lade sig tilfredsstille ved de af Finansministeren i dette Øjemed stillede Ændringsforslag“. Disse Ændringsforslag gik ud paa, at Skatten skal bortfalde eller nedsættes forholdsvis, naar det godtgøres af vedkommende, at hans Merindtægt helt eller delvis skyldes „Livrente, Gave, Lotterigevinst eller Indtægt af Arv, som er tilfaldet den paagældende efter 1. Januar 1914, dog ikke ud over 5 pCt. af Arvebeløbet.“ Udvalgets største Mindretal (Jørgen Jensen, Jensen-Nybjerg, N. Neergaard, Ovesen og Sandbæk), hvis principielle Betragtning er den, at saadanne Merindtægter, om hvilke det kan godtgøres, at de intet har med Krigen at gøre, ikke skal beskattes efter denne Lov, erkender, at Finansministerens Ændringsforslag imødekommer denne Betragtning. „Imidlertid er de opstillede Undtagelser alt for begrænsede og rammer ikke de talrige Tilfælde, Mindretallet særlig har haft for Øje, nemlig dem, hvor Merindtægten kun fremkommer som Følge af ekstraordinær lav Indtægt eller Tab i de foregaaende Aar, med hvilke der sammenlignes, eller ved akkumulerede Indtægter, f. Eks. Indtægt af en Entreprise,